

Udskriftsdato: søndag den 14. juni 2026

KEN nr 60598 af 15/06/1998 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-60-98 om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke - afbrydelse - samvær - overvågning

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 400066-98

Ankestyrelsens principafgørelse O-60-98 om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke - afbrydelse - samvær - overvågning

Resume:

Ankestyrelsen tiltrådte Børn og Unge-udvalgets afgørelse om at afbryde samværet mellem forældrene og et barn på 12 år, der var anbragt uden for hjemmet uden samtykke. Ankestyrelsen tiltrådte, at

Kassation:

Der er kommet nye regler på området

Kassationsdato:

16-06-2009

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 67, stk. 3, 1. punktum og § 67, stk. 4

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 218 af 15. december 1992 om bistandslovens bestemmelser om særlig støtte til børn og unge - pkt. 124-126

Sagsfremstilling:

Barnet havde været anbragt uden for hjemmet, siden det var 3 år, og samværet, der tidligere havde været overvåget, havde allerede været afbrudt i 1 år.

Ankestyrelsen lagde vægt på beskrivelserne af de overvågede samvær, der var belastende for barnet, at forældrene fortsat ikke accepterede barnets ophold i plejefamilien, og at barnet havde særlig behov for stabilitet og tryghed. *)

Sagsfremstilling: Forældrene, der havde været gift og samlevende i en længere årrække, havde foruden den 12-årige søn 2 voksne børn, der begge havde været frivillig anbragt uden for hjemmet. Sønnen blev som 3 årig i 1989 anbragt i familiepleje ligeledes med forældrenes samtykke. Forældrene havde i begyndelsen samvær med barnet hver 14. dag i deres eget hjem. Fra 1990 fandt samværet sted i plejefamilien med forældrenes samtykke.

På grund af barnets dårlige funktionsniveau blev der foretaget en børnepsykiatrisk undersøgelse i 1991. I undersøgelsen blev det konkluderet, at barnet var generelt retarderet og svært udviklingsforstyrret. Efter forældrene i 1992 krævede barnet hjemgivet, blev der truffet afgørelse om anbringelse af barnet

----- |*) SM O-63-88 | |ophæves. |----- uden for hjemmet uden forældrenes samtykke. Der blev samtidig truffet afgørelse om, at forældrenes samvær med barnet, der skulle finde sted 6 gange om året, skulle være overvåget. Der er herefter gennem årene blevet truffet afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden forældrenes samtykke. Barnet er forblevet i samme plejefamilie.

Indtil 1997 havde forældre og barn samvær 1 time hveranden måned på en institution. Faderen var ofte under samværene højrøstet og gav udtryk for sin vrede over myndighederne og især over plejefamili-

en. Efterhånden reagerede barnet med vrede og aggression over for forældrene og tilkendegav, at han ikke ville til samvær mere. Han var desuden angst for, at faderen ville komme til plejefamiliens hus.

Børn og unge-udvalget traf herefter i februar 1997 afgørelse om at afbryde samværet mellem forældrene og barnet i 6 måneder. Denne afgørelse blev stadfæstet i Ankestyrelsen i april 1997, dog med den ændring, at samværsafbrydelsen skulle gælde i 1 år fra Børn og unge udvalgets afgørelse. Ankestyrelsen lagde vægt på, at samværene efter beskrivelsen af barnets reaktioner under og efter de hidtidige samvær, vurderedes at være meget belastende for barnet. Efter udløbet af denne 1 års periode traf Børn og unge-udvalget i februar 1998 afgørelse om afbrydelse af samværet for en ny 1 års periode.

Afgørelse:

Ankestyrelsen tiltrådte Børn og unge-udvalgets afgørelse om at afbryde samværet mellem forældrene og barnet.

Det var således Ankestyrelsens opfattelse, at det af hensyn til barnets sundhed og udvikling var nødvendigt, at samværet fortsat blev afbrudt i 1 år fra Børn og unge-udvalgets afgørelse.

Ankestyrelsen lagde herved vægt på, at der ikke var beskrevet ændringer i forældrenes eller barnets forhold, siden Ankestyrelsen traf afgørelse om afbrydelse af forbindelsen i april 1997. Ankestyrelsen fandt da, at samvær mellem forældrene og barnet ud fra beskrivelserne af de tidligere overvågede samvær vurderedes til at være yderst belastende for barnet. Da forældrene fortsat ikke accepterede, at barnet opholdt sig i plejefamilien, og da barnet havde særlig behov for stabilitet og tryghed, fandtes betingelserne for at afbryde forbindelsen at være tilstede.